

2. A második jogalap, melynek keretében a felperesek azt állítják, hogy az Európai Unió a Biológiai Sokféleség Egyezmény szerződő feleként, valamint az EUSZ 3. cikk (5) bekezdése értelmében köteles arra, hogy hozzájáruljon a Föld biológiai sokféleségének a fenntartásához. A vitatott rendelet jelentős hátráltató hatással fog járni a növények sokféleségének a védelmére irányuló valamennyi erőfeszítés tekintetében, ezért sérti ezt a nemzetközi kötelezettséget.
3. A harmadik jogalap, melynek keretében a felperesek azt állítják, hogy a vitatott intézkedés kizárólag az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdésén alapul. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézkedések jogalapjaként olyan objektív tényezőket kell meghatározni, amelyek bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik. Mivel az intézkedés az EU belső piacának felhasználói számára kíván megfelelési intézkedéseket bevezetni, a rendeletet az EUMSZ 114. cikkére kellett volna alapozni. A jogalap megválasztása kihatással jár a jogi aktus tartalmára nézve, mivel azok a célok, amelyekre a jogalapok alkalmazhatók, teljesen eltérőek lehetnek, ily módon jelentős hatást gyakorolva a jogalkotási folyamatra.
4. A negyedik jogalap, melynek keretében a felperesek azt állítják, hogy a rendelet nyilvánvalóan sérti az arányosságnak az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében rögzített elvét, mivel: először is a hatásvizsgálat keretében nem volt kapcsolat a mennyiségi adatok, valamint a pusztán „minőségi” érvekre alapított következtetések között; másodszer az nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyta azt, hogy a növénynevelési ágazat jelentős mértékben és kiemelkedően érintett amiatt, hogy ennek az ágazatnak a genetikai erőforrások az alapvető lényegét képezik, és nem csupán az említett ágazat tevékenységének másodlagos részei; harmadszor a rendelet nyilvánvalóan aránytalan korlátokat ír elő az EU Alapokmányának 16. cikke vonatkozásában; negyedszer az *de facto* örökös kötelezettséget ír elő a növénynevelési ágazat tekintetében arra vonatkozóan, hogy a tevékenységeiket nyilvántartásba vegyék, és azokról nyilvántartást vezessenek; és végezetül rendelkezésre állnak kevésbé korlátozó intézkedések, amint azt az „Élelmezési és mezőgazdasági célú növényi génforrásokról szóló nemzetközi egyezmény” is mutatja.
5. Az ötödik jogalap, melynek keretében a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet nyilvánvalóan jogbizonytalanságot eredményez a növénynevelítők számára, mivel: először is annak hatálya attól függ, hogy az államok amellettt döntenek-e, hogy szuverenitást gyakorolnak a genetikai erőforrások tekintetében; másodszer az olyan tág fogalom-meghatározásokat vesz alapul, amelyek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy valamely genetikai erőforrás „hasznosított” tekintendő-e; harmadszor annak tág értelmezése esetlegesen *de facto* visszaható hatályú alkalmazáshoz vezet; negyedszer a kifejlesztett bevált gyakorlatok pusztán „csökkenthetik” a vitatott intézkedés hatálya alá tartozó felhasználók meg nem felelésének kockázatát.

⁽¹⁾ A közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.)

2014. július 28-án benyújtott kereset – ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding a. o. kontra Parlament és Tanács

(T-560/14. sz. ügy)

(2014/C 388/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV (Hoorn NH, Hollandia), Agriom BV (Aalsmeer, Hollandia), Agrisemen BV (Ellewoutsdijk, Hollandia), Anthura BV (Bleiswijk, Hollandia), Barenbrug Holding BV (Oosterhout, Hollandia), De Bolster BV (Epe, Hollandia), Evanthia BV (Hoek van Holland, Hollandia), Gebr. Vletter & Den Haan VOF (Rijnsburg, Hollandia), Hilverda Kooij BV (Aalsmeer, Hollandia), Holland-Select BV (Andijk, Hollandia), Könst Breeding BV (Nieuwveen, Hollandia), Koninklijke Van Zanten BV (Hillegom, Hollandia); Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV (Emmeloord, Hollandia), Kwekerij de Wester-Bouwing BV (Rossum, Hollandia), Limgroup BV (Horst aan de Maas, Hollandia), és Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (Amsterdam, Hollandia) (képviselők: P. de Jong, P. Vlaemminck és B. Van Vooren ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Tanácsa és Európai Parlament

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg, hogy a megsemmisítés iránti kereset elfogadható;

- semmisítse meg a genetikai erőforrásokhoz való hozzáféréssel és a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásával kapcsolatban a felhasználókra vonatkozó, a Nagojai Jegyzőkönyv szerinti, az Unióban alkalmazandó megfelelési szabályokról szóló, 2014. április 16-i 511/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 150., 59. o.), valamint
- az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak, melyek alapvetően azonosak a T-559/14. sz. Ackermann Saatzucht a. o. kontra Parlament és Tanács ügyben hivatkozott jogalapokkal, vagy azokhoz hasonlóak.

2014. augusztus 27-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság

(T-636/14. sz. ügy)

(2014/C 388/24)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselők: P. Gentili avvocato dello Stato és G. Palmieri agente)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontjában (Luxembourg) AD 14-es besorolású igazgatói állás betöltésére kiírt, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2014. június 17-i 2014 C 185A. számában közzétett pályázati felhívást (COM/2014/10356);
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a fent említett pályázati felhívásra irányul, amennyiben a pályázatokat szükségszerűen angolul, franciául, vagy németül kell benyújtani.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az EUMSZ 18. cikk, az EUMSZ 24. cikk (4) bekezdésének; az Európai Unió Alapjogi Chartája 22. cikkének; az 1/58 rendelet 1. és 2. cikkének; valamint (az ideiglenes alkalmazottakra analógia útján alkalmazandó és a kereset tárgyát képező pályázati felhívásban megemlített) személyzeti szabályzat 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalap
 - a felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a pályázati felhívás – a Bizottság kötelező erejű rendelkezést tartalmazó honlapjára való hivatkozás révén – arra kötelezte a pályázókat, hogy önéletrajzukat és a motivációs levelet kötelezően angolul, franciául, vagy németül nyújtsák be, ahelyett, hogy az Unió bármely nyelvének használatát írta volna elő.
2. A második, a bizalomvédelem és a jóhiszemű együttműködés elveinek (EUSZ 4. cikk, (3) bekezdés) megsértésére alapított jogalap
 - a felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a szóban forgó pályázati felhívás elfogadására irányuló eljárás során a Bizottság formálisan biztosította az olasz kormányt arról, hogy a nyelven alapuló, fent említett hátrányos megkülönböztetést fel fogják számolni, azonban ezzel ellentétes magatartást tanúsított, amikor megfogalmazta a pályázati felhívást és előírta annak a honlapnak a működésére vonatkozó szabályokat, amelyekre a pályázati felhívás a pályázatok benyújtása tekintetében hivatkozik.